

גליון היכל הקודש

וועכענצליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:27
מוצאי שבת קודש.....5:57
שיעורים כסדרן
נ"ך.....זכור' ז'
בבלי.....זבחים נ"ה
ירושלמי.....נדרים י"ד
תוספתא.....אהלות ט'
רמב"ם.....נחלות ו'

שעה 15, גליון 6 (724)

פרשת וירא, י"ז חשוון, שנת תשפ"ו לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

הילף צו גיין

מיר זענען בגשמיות אז ווען א מענטש פאלט אראפ און צוקלאפט זיך, און ער שפירט אז ער קען זיך נישט אליין אויפשטעלן, דאן וועט ער זוכן און בעטן הילף פון א צווייטן וואס זאל אים געבן א האנט און אים העלפן זיך אויפשטעלן.

ברוחניות איז די זעלבע זאך. ווען א מענטש קען זיך נישט אליין אויפהויבן, ער זעט אז ער פאלט און פאלט, דארף ער גיין צו א צדיק וואס זאל אים קענען געבן א האנט אז ער זאל קענען שטיין אויף די פיס.

דער רבי זאגט אז ווען א איד איז מקושר צו א צדיק, דאן וועט ער נישט אראפפאלן. דער אמת'ער צדיק לערנט אויס דעם מענטש אז ער זאל וויסן ווי אזוי זיך צו פירן און ווי אזוי זיך צו קענען דערהאלטן מיט א שטארקייט אין יעדן מצב, און דאס וועט העלפן דעם מענטש אז ער זאל נישט פאלן קיינמאל. מען דארף נאר אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל טרעפן דעם ריכטיגן צדיק וואס קען דאס <<<<<<

א ווארט אויף די פרשה

ותבט אשיתו מאחריו ויהי נציב מלה, לוט'ס ווייב האט צוריק געקוקט פון הונטער זיך, און זי איז געווארן א שטיק ואלץ.

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן כ"ו), די וועלט קוקט אן "שפחה", די וואך פון "פארנעסן", אלס א חסרון, א שלעכטע זאך, אבער אין מינע אויגן האט עס גאר א גרויסע מעלה, ווען א מענטש זאל ווען נישט פארנעסן, וואלט ער בכלל נישט געקענט דינען דעם אייבערשטן, אלץ וואלט אים ארויסגעקומען אין געדאנק די שלעכטע זאכן וואס ער האט געטון, ער וואלט אלץ געדענקט די אלע דורכפעלער וואס ער האט געהאט אין לעבן, און דאס וואלט אים געשטערט פון קענען זיך אויפהויבן און גיין ווייטער, סיי ברוחניות און סיי בגשמיות. אבער יעצט אז דער אייבערשטער האט געמאכט אז מען פארנעסט, איז דאס זייער א גוטע זאך; ווי נאר א זאך איז פארנעסט, קען מען גלייך פארנעסן דערפון, און אנגיין ווייטער אין לעבן מיט א פרישקייט, אזוי ווי דער דורכפאל האט קיינמאל פאסירט, מען דארף מער קיינמאל נישט טראכטן דערפון.

דאס איז דער פסוק אויף מרמז, ותבט אשיתו מאחריו, אויב קוקט מען אויף צוריק, מען דערמאנט זיך פסוק די אלטע שלעכטע זאכן, די פריערדיגע דורכפעלער, ויהי נציב מלה, דאן ווערט מען א שטיק ואלץ, עס ווערט א וואלציגע וועלט, א ביטערע וועלט, און דאס לאזט נישט דעם מענטש מצליח זיין אין לעבן, נישט ברוחניות און נישט בגשמיות.

א איד דארף זיך פסוק אויפפרישן, "איהו בן יעצט געבוירן געווארן, איהו בן א גייער מענטש, בכלל נישט דער זעלבער פון פריער, דער וואס האט געהאט די אלע דורכפעלער איז געווען גאר אן אנדערער מענטש". מען דערציילט פון צדיקים אז זיי האבן געוואוסט וואס און ווען זיי זענען געווען אין זייער פריערדיגע גלגול, מיר ווייסן טאקע נישט וואס מיר זענען געווען אינעם פריערדיגן גלגול, אבער מיר קענען דאס נוצן אלס אן עצה זיך צו קענען באנייען, עס פעלט נישט אויס צו שטארבן און נאכאמאל געבוירן ווערן, איהו קען ווייטער בלייבן לעבן, אבער אין מיין קאפ בין איהו יעצט אריין אין א נייעם גלגול, איהו געדענקט גארנישט וואס עס איז געווען אין מיין פריערדיגן גלגול, היינט בין איהו גענצליך א גייער מענטש, און איהו האב די מעגליכקייט אויסצונוצן דעם נייעם גלגול ווי עס דארף צו זיין, מיט די גרעסטע מאס העלחה, און מארגן וועל איהו אנהויבן נאך א פרישע גלגול.

חז"ל זאגן (מגילה י"א) "כל מקום שנאמר ויהי אינו אלא לשון צער", וואו עס שטייט אין פסוק "ויהי און עס איז געווען", איז עס א לשון פון צער, דאס איז מרמז אז ווען א מענטש קוקט וואס עס איז געווען ביי יעצט, דעמאלט האט ער נאר צער פון דעם, ער עסט זיך אויף דאס הארץ אויף אלע זיינע פראבלעמען וואס ער איז דורך אין זיין לעבן, און עס האלט אים אפ פון מאכן פארשירט ווייטער אין לעבן, אבער וואו עס שטייט אין פסוק "ויהי - און עס וועט זיין", זאגן חז"ל (בנאשית רבה מג, ג) איז דאס א לשון שמחה; ווען א איד טראכט נישט וואס עס איז געווען אין די פארגאנגענהייט, ער טראכט נאר פון וואס וועט זיין פון יעצט און ווייטער, דעמאלט ווערט ער זייער פרייליך, ער הויבט אן נאכאמאל א נייע לעבן, און ער איז זייער שיין מצליח.

ווען א מענטש איז דורכגעפאלן מיט סיי וואס, צום ביישפיל ער האט זיך פארלוירן און איז אריינגעפאלן אין כעס, אדער סיי וואספארא דורכפאל ער האט נאר געהאט, און עס הויבט אים אן ענגערן זיין מוץ, ער שפירט ביי זיך ווי ער איז איין שטיק דורכפאל, זאל ער זיך גלייך אויפהויבן, תשובה טון, פארנעסן, און אנגיין ווייטער אין לעבן; מען זאגט אפאר ווערטער צום אייבערשטן, "הייליגער באשעפער, איהו האב זיך באנארישט, איהו האב געטון דאס און דאס, איהו ווייס אז איהו האב עס נישט געטראט טון, און איהו ווייס אז איהו האב שוין אזויפיל מאל צוגעזאגט אז איהו גיי עס מער נישט טון, וואס זאל איהו אבער טון אז איהו ביק נאכאמאל דורכגעפאלן? זיי מיר מוחל, הייליגער באשעפער, איהו טו תשובה, איהו נעם זיך פאר פון היינט און ווייטער צו זיין נאר גוט און וואויל, העלף מיר איהו זאל פארנעסן אלעס וואס איז געווען ביי יעצט, און אנהויבן יעצט פון פריש, און האבן גרויס העלחה אין מיין נייע לעבן".

אז מיר וועלן נעמען די עצה פון הייליגן רבי'ן מיט א שטארקייט, וועלן מיר ווערן אמת'ע ערליכע אידן, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (ת"י מוהב"ו, סימן שצ"ח), "מיט יעדע שמועס וואס איהו שמועס מיט ענק, קען מען זוכה זיין צו ווערן אן ערליכער איד, נישט סתם אן ערליכע איד, נאר אן ערליכער איד אזוי ווי איהו מיינט אן ערליכער איד".

(אשר הקה אל ואל, וברא תשפ"ו)

א גוט ווארט

גערעכט נישט קיין השגה ווי ווייט איין גוט ווארט קען אויפהייבן דעם מענטש, ווי ווייט איין שטייכל קען יענעם מח'י זיין.

דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן מג), אז מח'י זיין א מענטש 'הוא דבר גדול מאוד', ווייל מענטשן גייען ארום מיט יסורים גדולים ונוכחים, זיי זוכן איינעם וואס קען זיי מח'י זיין, און מיט איין שטייכל און א גוט ווארט - געבט מען זיי לעבן.

אז דו קומסט אינגערפרי אין שול זאלסטו יעדן גריס; יונגע, אלטע, ארעמע, רייכע; האב נישט מורא פון קיינעם, און אפילו די בעלי מרה שחורה וואס גריסן נישט צוריק, דו גרויס זיי טאג טעגליך, ביז זיי וועלן ווערן צולאזט און שטייכלען.

וואו דו גייסט נאר זאלסטו יעדן זאגן "העלאה", און פאר חשוב'ע מענטשן זאלסטו גריסן מיט זייער נוסח, נישט "העלאה", נאר "א גוטן", נעם דאס פאר זיין מצוה, דאס זאל זיין דיין קבלה, בפרט ווען דו זעסט בחורים וואס קיינער קימערט זיך נישט מיט זיי זאלסטו זיי באגריסן מיט טי קבין גוטע ווערטער, דאס וועט זיי אויפלעבן. (עצתו אמונה נח תשפ"ו)

בריו פונעם ראש ישיבה שליט"א

בינטלעך עבירות בינטלעך מצוות

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת נח, כ"ז תשרי, שנת תשפ"ו לפרט קטן
... גור נאיר

די רחמנות פונעם אייבערשטן איז אין לשערה, אפילו א מענטש זאל האבן געטון אסאך עבירות – נעמט דער אייבערשטער אן זיין תשובה.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (נדרים ב"ב, כ"א, ה), אויב האסטו געטון חבילות עבירות, זאלסטו טון חבילות מצוות און דער אייבערשטער איז דיר מוחל.

אויף האב געזען פון הייליגן סאטמער רבי'ן זכותו יגן עלינו (דברי יואל פרשת בראשית, עמוד פסח), ער זאגט, די הייליגע חכמים זאגן (בראשית ב' יט, יב), ווען דער אייבערשטער האט פארגעהאלטן אדם הראשון אויף דעם וואס ער האט עובר געווען אויפן ציווי ה'.

יתברך און געגעסן פון די עץ הדעת, האט אדם הראשון געזאגט: "אכלתי, ואוכל עוד", אויף האב געגעסן און אויף וועל ווייטער עסן, פרעגט ער, ווי קען זיין אז אדם הראשון זאל געטעפערן אזוי, מיט גרויס חוצפה? זאגט ער, חס ושלום, פונקט פארקערט, אדם הראשון האט זיך מחזק געווען אויף תשובה, ווייל ווען מען זינדעט מיט א געוויסע אבר אין די ריכטיגע תשובה צו טון מיט די אבר מצוות; אז מען איז פוגם מיט די אויגן זאל מען קוקן אין די הייליגע תורה מיט די אויגן, אז מען האט פוגם געווען מיט די הענט – זאל מען טון מצוות מיט די הענט, און אז מען האט פוגם געווען באכילה, מיט עסן – זאל מען עסן פשוט וכ'.

דאס האט אדם הראשון געזאגט, "אכלתי", אויף האב געגעסן פון די עבירה, אבער אויף קען תשובה טון, "ואוכל עוד", אויף קען עסן נאך, אויף קען פאררעכטן מיט פשוט עסן, אזוי ווי די פריער דערמאנטע חז"ל, האסט געטון חבילות עבירות, טו חבילות מצוות.

אשרינו אז מיר ווייסן פון א רבי וואס האט געשריגן: "געוואלד זייט אייך נישט מייאש, קיין יאוש איז גארנישט פארהאנדן!"

גיי א טענצל יעדן טאג, אשרינו מה טוב חלקינו.

(עצתו אמונה נח תשפ"ו)

ספר המדות תוכחה

ז. היבא דידע דלא מקבלי תוכחה, הנח להם. אויב מען ווייסט אז די מענטשן וועלן נישט מקבל זיין מוסר, זאל מען זיי גארנישט זאגן.

ח. מי שיא מבני אדם להוכיח אותם, לסוף שהקדוש ברוך הוא שובר אותם לפנייהם. ווער עס זאגט נישט קיין מוסר ווייל ער האט מורא פון די מענטשן, וועט דער אייבערשטער צום סוף אים עברעכן פאר זיי.

מוהר"ש דערציילט

באווויזן, און נישט זיך לאזן נארן און גיין צו א מענטש וואס קען גארנישט העלפן. מוהר"ש האט דערציילט א מעשה איבער דעם ווי אזוי א מענטש דארף זוכן דעם ריכטיגן ערליכן איד וואס קען אים טאקע העלפן. א איד איז אמאל אריינגעקומען צו זיין רבי'ן און זיך אויסגערעדט דאס הארץ אז ער איז ליינער דורכגעפאלן מיט גאר הארבע עבירות און ער זוכט א וועג ארויס, ווי אזוי ער קען דאס פאררעכטן און תשובה טון. זיין רבי האט אים אויסגעהערט און אים קלאר געשטעלט אז זיין תשובה איז גאר שווער, און ער האט נישט קיין וועג ווי אזוי אים צו העלפן, נאר ער וואלט אים גע'עצה'ט אז ער זאל אריבערגיין צום הייליגן "חזון איש", נאר ער וועט אים קענען העלפן. דער איד איז דערציטערט געווארן פון די עצה, ער האט זיך געבטן ביים רבי'ן אז נאר דאס זאל ער נישט הייסן, ווייל דאס וואס ער איז געקומען און זיך אויסגערעדט פאר'ן רבי'ן איז אים אויף זייער שווער אנגעקומען, ער האט דאס געטון ממש מיט מסירת נפש, און ער האט נישט די כוחות צו גיין צום חזון איש צו בעטן א תשובה. דער רבי האט אים אבער געזאגט אז ער האט נישט קיין אנדערע עצה פאר אים. בליט בריה האט דער איד מיט א צובראכענע הארץ געמוזט מסכים זיין צו דעם, און ער האט צוגעזאגט פאר זיין רבי'ן אז ער וועט צוריק קומען דערציילן וואס דער חזון איש האט אים געזאגט.

ווען דער איד איז אריינגעקומען צום חזון איש איז ארויפגעפאלן אויף אים אזא פחד און שרעק, אז ער האט נישט געקענט אפילו ארויסרעדן א ווארט. ער האט אנגעהויבן צו טראכטן אז ער גייט שוין תשובה טון, ער וועט פאררעכטן פון אלעס וואס איז געווען ביז יעצט און ער וועט שוין זיכער זיין אן ערליכער איד. ער איז געשטאנען און געקוקט אויפ'ן הייליגן חזון איש, ער האט אבער נישט געקענט ארויסרעדן א ווארט.

דער חזון איש האט אים געשטארקט און געזאגט אז ער זאל פון היינט אן פרובירן זיך צו פירן נאר ערליך און גיין נאר אויף גוטע וועגן, און ער זאל זיך צוגעוואוינען צו לערנען משנה ברוח'ה. דער איד איז ארויסגעגאנגען און ער האט געשפירט ווי ער איז געווארן א נייער מענטש אינגאנצן. ער איז צוריק געגאנגען צו זיין רבי'ן און אים געדאנקט פאר'ן שיקן צום הייליגן חזון איש, ער האט אים דערציילט וואס דער חזון איש האט אים געזאגט, און ער האט טאקע אנגעהויבן צו לערנען אסאך שלחן ערוך אורח חיים מיט'ן משנה ברוח'ה, און ער האט אנגעהויבן מקפיד צו זיין אויף יעדע הלכה עס מקיים צו זיין ווי מען דארף, און ער איז טאקע געווארן אן ערליכער איד.

די אלע דורכפאלער וואס א מענטש גייט דורך, דארף נאר גענוצט פאר'ן צוועק זיך אויפצוהויבן און גיין ווייטער, און נישט אויף פארקערט ח"ו, צו ווערן צובראכן און אלעס אויפגעבן. און אויב קען מען דאס נישט אליין באווייזן, דאן דארף מען זוכן אן ערליכער איד און א צדיק וואס זאל לערנען דעם מענטש ווי אזוי דאס צו טון. ווען א איד וועט זיך אזוי פירן וועט ער זיכער שטארק מצליח זיין אויף די וועלט און אויף יעדע וועלט.

(שיחות מוהר"ש חלק ט"ו ערך נפילה, וחלק ד' ערך כשלון ונדר צדיק)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (רכז)

אין קורצן פון פריער: דער רבי שיקט זיין תלמיד ר' שמעון צו גיין פארברענגען גאר א הייליגע ספר, און מיט דעם ראטעווען דעם רבי'נס לעבן. ר' שמעון לאזט זיך ארויס אין וועג.

ווען ער איז אנגעקומען צום שטאט דאשיב, וואס איז נאנט צו ברסלב, איז ר' שמעון דארט פלוצלינג צוזאמגעפאלן און איז זייער קראנק געווארן, ביז ער האט געשפירט ממש ווי ער גייט אויס. ער האט פארשטאנען אז די זאך איז נישט פשוט, דער יצר הרע וויל אים צוריק האלטן ער זאל נישט קענען אויספירן דעם רבי'נס באפעל, וואס ווי באקאנט איז דא טויזנטער און צענדליגע טויזנטער שווערע און גרויסע מניעות און שטערונגען אויף יעדע קליינע זאך וואס דער רבי האט געהייסן טון, און זיכער אויף אזא גרויסע זאך אין וואס דעם רבי'נס גאנצע לעבן איז אנגעהאנגען דערויף, דעריבער האט ר' שמעון געבעטן עטליכע ארומיגע מענטשן אז מען זאל אים אויפהויבן און ארויפלייגן אויפ'ן וואגן ווי אזוי עס שטייט און גייט, און אים טראגן צום שטאט ברסלב. זיין חשבון איז געווען אז אפילו אויב וועט ער שטארבן חס ושלום, וועט ער אבער נאך קענען אנקומען קיין ברסלב און דארטן בעטן איינעם צו טון דעם רבי'נס רצון.

מענטשן האב אים פרובירט צוריק צו האלטן, "ווי אזוי קענט איר יעצט פארן? עס איז דאך ממש סכנות נפשות, איר קענט אויסגיין אויפ'ן וועג חס ושלום", ער האט זיך אבער איינגע'עקשנט, און מען האט אים ארויפגעלייגט אויפ'ן וואגן, און ער איז אנוועקגעפארן פון דארט.

גלייך ווען די וואגן איז אנגעקומען קיין ברסלב, איז ער גלייך געוואנט געווארן, אזוי ווי גארנישט וואלט פאסירט. ער איז גלייך געגאנגען צום רבי'נס דירה, דער רבי האט אים געגעבן דעם שליסל, ער האט גענומען די צוויי ספרים און זיי פארברענט.

און דעריבער ווערט דער צווייטער געוויסן מיט'ן נאמען "ספר הנשרף", דער פארברענטער ספר, ווייל דער רבי האט עס געהייסן פארברענען. (זע אויבן אין סימן תקפ"ח).

תשנז

ווען ר' שמעון איז דאן צוריק געפארן קיין לעמבערג צו דערציילן דעם רבי'ן אז ער האט אויסגעפירט זיין שליחות, האט אים דער רבי געזאגט, "דער ספר נדער "ספר הנשרף", וועט שוין נישט זיין אויף דער וועלט; אבער דער ספר וואס מען דרוקט יעצט [דער ספר ליקוטי מוהר"ן], וועט מען דרוקן און איבערדריקן אסאך מאל, און אויף וועל שטייט אין די זייט און אויף וועל זיך צוקוקן, וכ'".

חבל על דאבדין, א גרויסער שאד אויף דעם ספר וואס איז ליינער פארברענט געווארן בעוונותינו הרבים, אן אבדיה וואס קומט נישט צוריק. רבי נתן האט געזאגט, "אויב וואלט דער ספר פארשפרייט געווארן אויף דער וועלט, וואלט יעדער ווען געזען אפן און קלאר די גרויסקייט פון הייליגן רבי'ן".

=====

תשנח

ר' שמעון איז שוין געבליבן דארט אין שטאט לעמבערג פאר די גאנצע צייט, ביז ווען דער רבי האט זיך אומגעקערט אהיים.

תשנ"ט

ערב פסח איז געבוירן געווארן א זון ביי רבי נתן, זיין ברית איז פארגעקומען אום שביעי של פסח, און מען האט אים א נאמען געגעבן יצחק. זיין שווער איז שוין געלעבן דעמאלט אויף קראנקן בעט אויף די עלטער, ער האט נישט געקענט קומען אין שול זיין דער סנדק, ווייל ער איז שוין געווען זייער שוואך.

תש"ס

זונטאג פרשת אמור, י"א אייר, האט דער הייליגער רבי געשריבן א בריוו צו ר' יעקב פון מערעוועדיקע וואס האט געלאזט וויסן דעם רבי'ן אז דער ספר איז שוין געדרוקט געווארן, און ער האט געוואלט האבן געלט פאר די דרוקערס.

דעם בריוו הויבט דער רבי אן,

"בעצרת השם יתברך,

יום א' אמר, כ"ו למספר בני ישראל, תקס"ח, פה לכוב לעמברג.

שלום וישע רב לאהובי ידידי, הלא הוא הרבני המפלא וכו', מודנו הרב ר' יעקב, גרו לאיר."

אינעם בריוו שרייבט דער הייליגער רבי, "איה האב באקומען זיין בריוו צום צווייטן מאל, אינעם ערשטן בריוו איז געלעגן די הקדמות פון מיין ידידי הרב נתן פון נעמירוב, און נעצט האב איה באקומען צום צווייטן מאל א בריוו פון אייך, און אין דעם איז געלעגן די כתב פונעם דרוק, און איר שרייבט מיר אז איה זאל שיקן אויף דעם צום ווייניגסטנס הונדערט רענדלעך.

איה וואונדער זיך אבער אויף אייך פארנוואס איר שרייבט מיר נישט דרוק וועם איה זאל עס שיקן און צו וועמען איה זאל עס שיקן און אויף וועמענס נאמען עס צו שיקן. אויך וואונדער איה זיך פארנוואס איר שרייבט מיר נישט וויפיל ספרים מען דרוקט, איז עס טויזנט אדער מער? און אויך אויף וועלכע סארט פאפיר, אויף שרייב אדער אויף ריגאקל [צוויי סארטן פאפיר]? און וויפיל צאלט איר פארן דרוקער פאר יעדן בויגן, און וויפיל בויגן דער ספר ענטהאלט; און דעריבער וויל איה אז איר זאלט מיר שרייבן די אלע דעטאלן וואס איה האב דא אויסגעדרעקט.

דאס וואס איר שרייבט מיר אז איר האט יסורים פונעם רב, און אויף איבער דעם וואס ער וויל אריינדרוקן אינעם ספר עפעס פון זיינע אייגענע זאכן; איה האב דאך איבערגעגעבן אלעס פאר דיר, און אלעס ליגט אין זיין האנט, און דעריבער אויב פארשטייטו אז דו דארפט נישט צוקומען צו דעם רב, דעמאלט לאז דיר אפ פון אים, און אויב דארפטו יא צוקומען צו אים, וויל איה דיר זייער שטארק ווארענען נישט צוצולאזן אריינצודרוקן אפילו נאר איין אות פון זיינע זאכן, קיינער זאל זיך נישט אריינמישן אין דעם ספר. איבער די צוויי הקדמות וואס דו האסט מיר געשיקט, געפעלט מיר בעסער די קלענערע.

וועגן די הסכמות האב איה גערעדט מיט'ן רב, ער זאל נישט טראכטן אזוי וכו'.

<<<<<

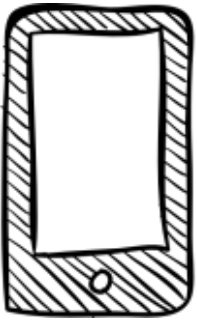
שמועסן און געדאנקען

יעדע ספר און יעדע קונטרס האט זיך זיין אדרעס וואו ער דארף אנצוקומען, מיר דארפן נאר מפיץ זיין די ספרים און קונטרסים, און עס וועט שוין אנקומען צום ריכטיגן אדרעס. יעדע ספר האט פיסעלעך, און ער וועט אנקומען צום ריכטיגן פלאץ.

א איד האט דערציילט אז ער איז געפארן אמאל אויף א באן, און ער האט דארט געטראפן א ספר'ל אויפ'ן באנק, און ער האט זיך זייער מחז' געווען מיט דעם ספר, וואס איינער האט לכאורה עס פארגעסן דארט אויף די באן. יעדע ספר האט זיך זיין אדרעס, און אפילו איינער לאזט איבער א ספר'ל אויף די באן, וועט עס אויך אנקומען צום ריכטיגן מענטש צו וועמען עס דארף אנקומען.

(אמרי מוהרא"ש, חלק א', סימן נ"ט)

שאלות ותשובות ברסלב

וואו איז ער אָוועקגעפֿלויגן מיט'ן טעבֿלעט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איה האב געוואוסט אז דאס וועט פאסירן אויב מיין מאן באקומט א טעבֿלעט. ער קומט אהיים פון די ארבעט, מיר זיצן ביים טיש און ער קוקט נישט אויף מיר בכלל, נאר אויפ'ן טעבֿלעט, מיר גיין שלאפן און ער איז אויפ'ן טעבֿלעט, איה וויל רעדן צו אים און ער איז פארגומען מיט'ן טעבֿלעט, און זעט גארנישט עפעס אנדערש אויסער זיין טעבֿלעט.

איידער ער האט געהאט דעם טעבֿלעט, ווען ער האט מיר געזאגט א צייט ווען ער קומט אהיים, איז ער דעמאלט געווען אינדערהיים, אבער יעצט אויב וועל איה אים נישט רופן, קען ער בלייבן אינדרויסן פאר לאנגע שעות.

איה ווייס אז ער איז נישט שלעכטס, אבער עס הרג'ט מיר אנועק אינגאנצן. איה מוז באטאנען אז דער טעבֿלעט האט א פילטער, אבער ער איז ממש צוגעקלעבט צו די סקרין. איה שפיר ממש ווי אין גיהנום, איה בין ממש פארלוירן.

אנשטאט צו זיין פרייליך, איז מיר בכלל נישט אינטערעסאנט דאס לעבן, איה שפיר בכלל נישט ווי איה האב א מאן, זיין קאפ און מוח איז ערגעץ אָוועקגעפֿלויגן, נישט מיט מיר.

מיר דארפן זייער וויכטיג הילף, איה קען מער נישט אזוי אנגיין, אויב דער ראש ישיבה שליט"א קען מיר ביטע העלפן.

י"ש רח

תשובה:

בעצרת ה' יתברך

מוצאי שבת קודש פרשת לך לך, י"א מרחשון, שנת תשפ"ו לפרט קטן איה האב ערהאלטן איינער בריוו.

וואס עס איז דא צו זאגן? דער טעבֿלעט, טעלעפאן, קאמפיוטער - מאכט חרוב שטובער, עס פארטרייבט די שכינה הקדושה. מוהרא"ש אין די בריוו רופט אן דעם קאמפיוטער - מכשף, כישוף מאכער, ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פנחסין טו), וואס איז די נאמען כישוף? "שמכחישין פמליא של מעלה", זיי מאכן שוואך די כוחות פון די קדושה, און דאס איז די קאמפיוטער, טעבֿלעט, טעלעפאן וכדומה לזה.

בעסט דעם אייבערשטן איינער מאן זאל עס אפלאזן און אנועק ווארפן, בעסט ביי די שבת לעכט דעם אייבערשטן אז איינער שטוב זאל זיין אפגעהיטן פון אלע שלעכטס. נאר מיט תפילה קען מען זוכה זיין צו האבן א הייליגע שטוב, די טומאה כאפט זיך אריין אין די שענסטע שטיבער, ביי די שענסטע משפחות. ממש וואס דער נביא שרייט (דברים טו, כ): "כי עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו להקריט עולל מחוז בחורים מרחבות", עס מאכט חרוב די יוגנט, און נאר מיט תפילה פאר ערליכע דורות, מיט וויינען צום אייבערשטן - קען מען זוכה זיין צו האבן א ריינע שטוב.

איר מעגט זאגן איינער מאן שיינערהייט מיט שטארקע ליבשאפט: "אפשר איז בעסער פאר די שטוב עס זאל נישט זיין?" מען מעג רעדן, מען דארף רעדן, אבער עס מוז גיין מיט גרויס ליבשאפט און מיט איידלקייט, נישט דער מאן זאל שפירן ווי מען טיילט אים איין וואס צו טון, כאילו ער איז נישט בעל הבית; מען מוז צו דעם האבן גרויס חכמה.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה לך תשפ"ו)

איבער דאס וואס איר שרייבט מיר אז דער שוואגער פונעם דרוקער, הרבני המפלא וכו', מורנו הרב ר' משה, גרו יאיר, טוט דיר טובות און העלפט דיר ארויס, וועל איך מיטן אייגעןשטען הילף אים באצאלן פאר דעם.

און דער אייבערשטער זאל דיר געבן כח ברוחניות ורגשיות אז דו זאלסט קענען ענדיגן דאס דרוקן און קיין שום אפהאלט.

וועגן מיין געזונט צושטאנד, וויל איך דיר זאגן אז שוין א שטיק צייט וואס איך בין אביסל געקומען צו די כוחות, איך דארף אָבער נאך האָבן גרויס רחמים, וימאן דרחים לי, ליבקי עלי רחמים" (נדרים מ), און מיינע פריינט זאלן בעטן דעם אייבערשטן פאר מיר.

און דער רבי ענדיגט צו, כה דברי אהבה נפשך הורש שלומי תורתך. נחמן בן מורנו הרב שמחה יצ"ו פון אונטן האט דער רבי צוגעשריבן,

"אויף אפצושיקן די ברייולעך דורך די פאסט, יעדע צו זיין פלאץ"

פארענציג קומט א"ה גענומען פון ספר "פועל הצדיק"

סימן טוב ומזל טוב

- מורה נח הערש ווייס
צו די געבורט פון א אינגל למול טוב
- מורה ישראל חיים זילבער
צו די געבורט פון א אינגל למול טוב
- מורה שמעון פארטוגאל
צו די געבורט פון א אינגל למול טוב
- מורה יודל אייזנער
צו די געבורט פון א אינגל למול טוב
- מורה בנימין פאלמאן
צו די געבורט פון א אינגל למול טוב
- מורה אהרן פרענקל
צו די שידוך שליסל למול טוב פון זיין זון החתן צבי פרענקל הי"ו עב"ג בת
- מורה יוחנן שור
צו די שידוך שליסל למול טוב פון זיין זון החתן חיים נחום קארנבלי הי"ו עב"ג בת
- מורה אלימלך שארף
צו די שידוך שליסל למול טוב פון זיין זון החתן מאיר דוד פארקאש הי"ו עב"ג בת
- מורה שמעון פארקאש
צו די שידוך שליסל למול טוב פון זיין זון החתן זאב ראטה הי"ו עב"ג בת
- מורה שלום יוסף יאקאבאוויטש
צו די שידוך שליסל למול טוב פון זיין זון החתן יצחק ראטה הי"ו עב"ג בת
- מורה יצחק ראטה
צו די שידוך שליסל למול טוב פון זיין זון החתן זאב ראטה הי"ו עב"ג בת
- מורה נפתלי זאבעל
צו די שידוך שליסל למול טוב פון זיין זון החתן יצחק ראטה הי"ו עב"ג בת

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' הונדערט התנוות גענצליך בחנם אפגעצייכנט

אין די יעצטיגע טעג איז געווארן אפגעצייכנט די הונדערטסטע חתונה אין בית המדרש. דאס איז א נומער וואס דארף ווערן באצייכענט מיט גאלדענע אותיות. דאס זענען צוויי הונדערט מחותנים און צוויי הונדערט מחותנות'ס, צוויי הונדערט חתנים און צוויי הונדערט כלות, פון אלע סארטן און אלע מינים, טייל זענען רייכע, טייל ארימע, צווישן זיי זענען דא כאינאקעס, רבישע, פרומע, באלעבאטישע, בעסערע, צופלוגענע און אלעס אינדערמיט, וואס האבן אבער גענומען די שכל פונעם נדיק, נישט צו ווארפן געלט אין מיסט פאר אביסל נארישע אריינגערעדטע כבוד, און חתונה געמאכט אין בית המדרש היכל הקודש ברסלב.

די חתונות אין בית המדרש איז א סערוויס וואס ווערט צוגעשטעלט דורך די קהלה פאר גענצליך בחנם; מענטשן מיינען אז ווען מען זאגט אז די חתונות זענען בחנם, איז עס א גוזמא, מען טראכט וויבאלד מען בעט "בלוי דריי-און-א-האלב טויזענט דאלער א זייט", וואס איז ממש בחנם קעגן אנדערע זאלן, דרוקט מען זיך אויס אז עס איז "בחנם". אבער ניין, ווען מען זאגט אז די חתונות זענען בחנם מיינט מען עס ממש אין פילן זין פון ווארט. די קהלה שטעלט צו די סערוויס פון א גאנצע חתונה נאכט, טישן, בענקלעך, עסן, מוזיק, בלומען, בילדער, און מצוה טאנצן און אזוי ווייטער פאר קיין איין פרוטה אויף א גאלדענעם טאג. די מחותנים און חתן כלה דארפן בלויז אריינשפאצירן אויפן אפגעשמועסטן דאטום און פראווען די שמחה און קוועלן פון נחת ווען מען שטעלט אויף א פרישע אידישע שטיב, אן קיין הארץ דריקעניש פון חובות און ביוזנות.

מענטשן וואונדערן זיך, מען רעדט שוין יארן אין די אידישע עסקנות וועלט וואס שפעקולירט און פלאגירט טאג און נאכט מיט עצות און געדאנקען וויאזוי מען קען ראטעווען די אכצג-ניינציג פראצענט פון אידן וואס ברעכן אונטער ביים חתונה מאכן די קינדער. מען האט שוין פרובירט תקנות, חתונה מאלס, אסיפות, דרשות, הסברות, עקספאוס, האט-ליינס, מארקעטינג פארמעסטן, ניגונים, און נאך פיל, און מען וואונדערט זיך פארוואס מען קען נישט פועלן לכל הפחות צו האלטן די חתונות ביי די סטאנדארטן פון נעכטן? פארוואס מיט יעדע חודש שפעטער "מוז" מען שוין אויסגעבן נאך "נאר עטליכע טויזנט דאלער" נישט חלילה זיך אויפצורייסן, נאר פשוט צו הייסן א "נארמאלער" מענטש? מען קוקט זיך צו מיט אנגסט, און מען זעט ווי עס וואקסט ארויס יעדן טאג פרישע נייע "מנהגים" ווי אזוי א "נארמאלע" אידישע שמחה דארף אויסזען, דאס הארץ טוט ווי ווען מען שרייבט כסדר צו פרישע סעיפים אינעם "שילחן ערוך של הנארמאלע" פונקטליך וואספארא נייע מתנות מען איז שוין יעצט מחויב צו געבן, און אין די זעלבע צייט קומען כסדר צו נייע "ימים טובים" ווען מען "מוז" קויפן מתנות. אזוי אויך אויף די קליידער געבט מען חלילה נישט אויף, די מארקעטערס שילאפן נישט און באווייזן אריינצולייגן פרישע סעיפים אינעם שילחן ערוך פונקטליך וויפיל קליידער, שך און שטריימלעך מען מוז קויפן, וויפיל מאל מען מעג אנטון א קלייד במשך די ימי השמחה. מען ארבעט אויס די פריי האלכה וויפיל מוז דער שטריימל קאסטן, עקסטרע פאר'ן חתן, און מען איז מחזק די נייע תקנה אז די מחותנים מוזן זיך אויך קויפן א פרישע שטריימל ביי יעדן קינד'ס חתונה. די חכמי כעלעס זיצן ביי אסיפות וואס באשליסן וואס פארא מעבל "אידישע" פירניטשור נארמאלע מענטשן קויפן. די מעניו וואס מען "מוז" געבן פארנעמט גאנצעמע בענדער אין "הלכות נארמאליקייט", עס איז אראפגעשריבן בפרט פרטיות פונקטליך וואס פארא מעניו "באלעבאטישע" מענטשן מוז געבן ביי די ווארט, תנאים, לחיים, קידוש, קבלת פנים, און די חתונה, חלילה נישט אויסלאזן די שמארגערס באורד, און מיט וואס צו "מכבד זיין" ביים לאנגווייליגן "גראמער", אזוי אויך זיצן די "פארטי פלענערס" און ארבעטן אויס די וויכטיגע מענינס פון די באווארפן, די פילע שבע ברכות, און שבת שבע ברכות. אפגערעדט איז די חתונה נאכט, ווי יעדע נייע "מנהג" מוז מען מקיים זיין ביז מסירות נפש, מען מוז האבן א קעניגליכע זאל, יעדער מוז באקומען סערוויס א גאנצע פארציע אפילו רוב גייט אין מיסט, מען מוז באשטעלן מינימום קאפלס, מען מוז האבן אן "עכטע" ליווי בענד, זינגערס און שפילערס און לייטיג וואס מאכן זיך און יעדן משוגע, מען מוז טאנצן אזוי און אזוי, און דערנאך מוז איינער א "גראמער" גראגערן אין קאפ ביז צוויי אויגער פארטאגס.

דער סוד ווי קהילת היכל הקודש האט דאס יא געקענט באווייזן, איז דער "כח הצדיק". מוהרא"ש האט יארן גערעדט דערפון און האט אין זיינער צייט געקענט אויסקוקן ווי א קול קורא במדבר, אבער ניין, דער צדיק'ס כח גייט נישט לאיבד, ער האט איינגעזיט און איינגעפלאצט פאר פופציג יאר, און ברוך השם יעצט וואקסט ארויס די שיינע פירות וואס בלייט אזוי שיינן לשם ולתפארת. דער צדיק לערנט אונז אויס צו קוקן אויף וואס עס איז וויכטיג אין לעבן. מען זאל קוקן וואס דער אייבערשטער וויל. און דער אייבערשטער וויל אז מען זאל חתונה האבן, און וואס פשוטער און גרינגער אלס שנעלער קען מען בעור השם טון שידוכים און חתונה האבן. דער צדיק קלארט אונז אויס די אמונה, און ווען מען ווייסט אז דער אייבערשטער איז דא, ליגט שוין נישט די קאפ אין געפעלן פאר מענטשן, מען געבט נישט אויס קיין געלט - אפילו ווער עס דארף עס נישט בארגן - נאר כדי אז די אזוי גערופענע "חברים" זאלן כלומר'שט האלטן פון מיר.

דערפאר איז דאס א גרויסע שמחה ווען מען האלט דא אז מען האט אפגעצייכנט די הונדערטסטע חתונה אין בית המדרש, און מיט'ן כח פונעם צדיק מוהרא"ש ז"ע, און מיט די חיוק פונעם ראש ישיבה שליט"א וואס שטארקט אונז אויף ווייטער, וועלן מיר ווייטער מצליח זיין צו אויפשטעלן א דור וואס וועט גיין לויט די מסורה אין די וועגן פון די פריערדיגע צדיקים.

אין א בריוו דעם פארגאנגענעם וואך שרייבט דער ראש ישיבה שליט"א, "די וואך זונטאג איז געווען א חתונה אין ישיבה, און אס ירצה ה' קומענדיגע וואך זונטאג איז דא נאך א חתונה אין ישיבה, און אזוי אויך זונטאג פרשת חיי שרה וועט זיין א חתונה אין ישיבה. מוהרא"ש האט אונז געראטעוועט פון קראנץ ווערן פון חובות, מוהרא"ש האט אונז געראטעוועט פון מאכן שמחות מיט פיין און פלאג. איך זע מיינע חברים מאכן חתונה, זיי געבן אויס געלט פאר גארנישט און פאר נישט, די דמיון נעבעך שפילט אין זיי אז מען וועט קוקן אויף זיי ווי שיינע לייט און זיי בארגן און דרייען זיך ארום אן א קאפ השם ישמרינו, זיי האבן נישט קיין הנאה פון די שמחה אליינס, מוהרא"ש האט מיט מסירות נפש אונז געראטעוועט פון דעם, עס איז כדאי דו זאלסט קומען צו יעדע חתונה אין ישיבה, ברענג אויך דיין ווייב, זאלן זיי זען ווי די גאנצע זאך איז א דמיון, מען דארף נישט קיין זאל, מען דארף נישט קיין בענד, מען דארף נישט קיין עכטע בלומען, מען קען זיין משונה פרייליך פון די חתונה אליינס, די חתן כלה דארפן נישט זיך אלע זאכן ארום, זיי האבן אמת'ע שמחה פון די חתונה אליינס, הלואי זאלן אנדערע קהילות דאס נאכמאכן, ראטעווען אידישע קינדער פון די שרעקליכע צרה פון לעבן מיט חובות און נישט קענען הנאה האבן פון אייגענע שמחות."

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידרים, USB, ס'ס, SD, און נאך;

דעליווערסט צו אייער טיר;

רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

718-387-2691

און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אחיים

שטער נישט

שטער נישט, משעפע נישט, פליק נישט אריין א צווייטן, מאך א גוטע לופט ארום זיך פאר יעדן איינעם, ווי אזוי טוט מען דאס?

קול ברסלב

212-444-9191

1, 2, 1, 12, 1, 13

קוואל פון אמונה (פרויע) - שיעורים; מערזענליכע מעשיות; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380

חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מענידישינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מערזענליכע מעשיות; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370

צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com